

Herefter skete der det, at den almindelige skole blev udvidet ved loven af 18. maj 1937, hvorved ikke alene folkeskolens begreb blev udvidet til at omfatte den på almen-skoleloven af 1903 byggede mellem-skole med de hertil knyttede videregående eksamensklasser (realklassen, præliminærklasserne etc.), men hvorved der tillige ind i den eksamensfrie skole blev lagt nye obligatoriske discipliner som sløjd, skolekøkkengerning, naturlære, geologi, samfundslære og sundhedslære og fakultative fag som fremmedsprog, småsløjd og skolehavegerning. Det fremgår af motiverne til seminarieloven af 1930, at man ved indførelsen af den fireårige ordning vel i nogen grad har haft en sådan udvidelse for øje. Det anføres således (folketingstidende af 1929, sp. 2596), at man har optaget fremmede sprog i seminariundervisningen ikke alene „under hensyn til, at det vil kunne falde i mange læreres lod at meddele undervisning i disse fag, som alt er indført i en række af vore (eksamensfrie) folkeskoler, men man har tillige herved imødekommet et fra vide kredse indenfor den danske lærerstand med stedse stigende styrke fremsat ønske“. Desuden anføres (spalte 2600), at man „har indsat det nu i børneskolen så vigtige fag sløjd for mandlige elever og under naturlære: kemi, under geografi: geologi, under historie: samfundslære og nationaløkonomi, under naturhistorie: sundhedslære, samt under den praktiske skolegerning: småbørnsundervisning“, hvilke discipliner man altså allerede regnede med som nødvendige i 1930 for at dække undervisningen i den eksamensfrie skole.

Men på mere end den herved angivne udvidelse af folkeskolens undervisning har den fireårige læreruddannelse af 1930 ikke taget sigte. Faget *kvindelig husgerning* er endog direkte udelukket fra de fire år med den motivering, at det ville lægge beslag på et helt års undervisning (jfr. spalte 2601), og en uddannelse til at dække eksamensmellem-skolen m. v. kommer aldeles ikke på tale. De fire års uddannelse er alene reserveret dygtiggørelsen til den almindelige, eksamensfrie skole.

Hvis man nu, som det fremgår af flertallets forslag, ind i den samme ramme af 4 år, vil presse en uddannelse, der for den enkelte elev på eet eller to områder dækker den udvidelse af folkeskolens begreb, der fandt sted i 1937, nærmere betegnet uddanne ham som lærer i sprog eller matematik-fysik i eksamensklasserne eller som lærer i et af de nye manuelle fag, er det indlysende, at dette kun kan ske ved, at man *enten skærper optagelsesprøven betydeligt*, så der herved skabes et tilstrækkeligt overskud af tid inden for de fire år til specialuddannelsen, *eller* også ved, at man slår af på fordringerne til den alsidige uddannelse, der var reserveret alene for uddannelsen af lærere til den almindelige skole. Den første udvej anser mindretallet ikke blot for politisk uigennemførlig, men også for uønskelig, da en betydelig skærpelse, som der måtte blive tale om, ville udelukke adskillige af de aspiranter, der nu kommer fra det brede lag og især fra landbefolkningen, hvor mange unge efter nogle års beskæftigelse ved praktisk arbejde eller ved ophold på højskoler får lyst til at uddanne sig til lærergerningen. En væsentlig skærpelse af optagelsesprøven ville i det hele betyde en mærkbar ændring af elevmaterialet på seminarierne, og man kan ikke gå med til en skærpelse, der vil gøre det umuligt for præparanderne at forberede sig på eet år til optagelsesprøven.

Den anden udvej, *at man slår af på fordringerne til den alsidige uddannelse, der var tiltænkt lærerne til den almindelige skole*, og beslaglægger en større eller mindre del af den til rådighed værende tid til en linjedelt speciel uddannelse for lærere til eksamensskolen eller til de nye manuelle fag, anser mindretallet for ligeså uønskelig. For det første vil det være uforsvarligt at indskrænke den alsidige uddannelse, der i 1930 var anset for påkrævet for lærere i den almindelige skole, og som dog nødigt skulle forringes, fordi der i 1937 føjedes